

til den højtærede Minister, at han gør, hvad han kan, for at vi kunne faa Ende paa disse Forhold. Det er meget uheldigt — saaledes som ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at Forsøgslaboratoriet praktiserer et og Landbohøjskolens Lærere et andet, det vildleder os ude paa Landet. Derfor er det nødvendigt, at der snarest muligt bliver gjort noget for at ændre disse Forhold.

Jeg skal dernæst omtale en Sag, som angaar Ministeriet for offentlige Arbejder. Det er en Forbindelse mellem Syltholm og Femern, som ogsaa blev kortelig berørt af det ærede Medlem for Sakskebøing (Rørdam) i Gaar. Det er ikke noget nyt, jeg her vil fremdrage. Allerede i den Kommission, der blev nedsat i 1898; og som afgav sin Betænkning i 1901, har denne Route været stærkt paa Tale, og den Route skildredes af et enkelt Medlem af Kommissionen som meget fordelagtig. Nu staar det jo saaledes, at der for Tiden føres Forhandling om, eller i alt Fald tænkes paa en Ophævelse af Routen Kiel—Korsør, en Forbindelse, som i mange Aar har givet et betydeligt Underskud, og jeg tror ogsaa, at vi maa tænke paa en Gang i Tiden at komme af med denne Forbindelse. En saa lang Dampskibsforbindelse mellem to Byer er i høj Grad uheldig, ja man er endog tilbøjelig til at mene, at en Afstand, som den mellem Kalundborg og Aarhus er for lang til en Dampskibsforbindelse, og man ønsker den nu ombyttet, saa man faar en Dampfærgeforbindelse der. Den Handel, Landet har med de vesteuropæiske Stater, er ganske betydelig, og det blev oplyst i den nævnte Kommission, at den er saa betydelig, at den nævnte Route vilde blive fordelagtig. Afstanden der er betydelig mindre end mange andre Steder, hvor man har Forbindelse med det sydlige og det sydvestlige Udland. Jeg skal oplyse, at Afstanden mellem Roskilde og Vamdrup er omtrent 30,6 Mil, hvoraf 3,8 Mil er Søvej, mellem Roskilde og Kiel er Afstanden 28,5 Mil med 18 Mil paa Søen. Mellem Roskilde og Warnemünde have vi 25 Mil med en Søafstand af 6,5 Mil, men mellem Roskilde og Femern er der kun en Afstand af 24,6 Mil, hvoraf der er 3 Mil Søvej at befare.

Nu er der, som jeg har læst i et Blad, allerede anlagt en Dampfærgeforbindelse mellem Heiligenhafen og Femern, og der er anlagt en Jernbane paa Femern med almindelig Sporvidde, altsaa en meget stærk Jernbane. Bekostningen af dette

Anlæg over Syltholm til Femern vil altsaa ikke blive saa stor, som mange maaske tro. I den Jernbanekommission, som jeg har omtalt, ere Udgifterne anslaaede til 9 Millioner. Saa kan der maaske nok siges, at vi ville komme til at forbedre Sporet over Lolland, og det er meget muligt, men den Mulighed er vel ogsaa til Stede, at vi komme til at gøre det alligevel, da de lollandske Baner vel ikke altid ville vedblive at være Privatbaner, men antagelig i en nær Fremtid ville gaa over til Statsbaner, og hvis det bliver Tilfældet, bliver det jo alligevel nødvendigt at gøre Banen stærkere. En Ting til vilde være en Fordel for denne Route. Vi have nemlig nede ved Syltholm altid et isfrit Vand, saa man ingen Hindring faar i den Henseende. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han har sin Opmærksomhed henvendt paa denne Linie, saa meget mere som der allerede fra tysk Side er anlagt Dampfærgeforbindelse til Femern og anlagt Jernbane der, og jeg vil antage, at det ved Forhandling mellem Danmark og den tyske Stat ikke vil være synderlig vanskeligt at faa denne Sag ordnet.

Jeg skal dernæst kortelig berøre et Forhold, som omhandler det lollandske Digelag. Som det vil erindres fik vi vedtaget en Lov, som ordner det økonomiske med Hensyn til de lollandske Diger, og efter at dette er sket, har Amdsraadet udarbejdet en Vedtægt for Digelagets Interessenter, men det er blevet en i høj Grad uheldig Vedtægt for Digeinteressenterne. Som bekendt byder Loven om de lollandske Diger, at Bestyrelsen skal bestaa af 5 Medlemmer, hvoraf mindst to vælges blandt Digeskatyderne. Amdsraadet har ikke fundet sig foranlediget til at give dem mere end de to, men Tanken i Udvalget var, at Amdsraadet vilde finde sig foranlediget til at lade Digeinteressenterne vælge tre. De, der have saa store Byrder, burde ogsaa have mere Indflydelse i Bestyrelsen, og jeg tror ikke, at Amdsraadet havde noget at risikere ved at give Digeinteressenterne de 3 Mænd i Bestyrelsen. En Ting til er uheldig ved disse Vedtægter, og det er, at disse to Medlemmer vælges ved Repræsentanter, som vælges omkring i de forskellige Kommuner, men en Kommune med nogle faa Digeinteressenter, en Kommune med 10—15 Digeinteressenter har samme Indflydelse som den Kommune, der har op til 1000 Digeinteressenter. Det er ogsaa uheldigt, man kunde sikkert faa et langt bedre og mere demokratisk Valg end det,